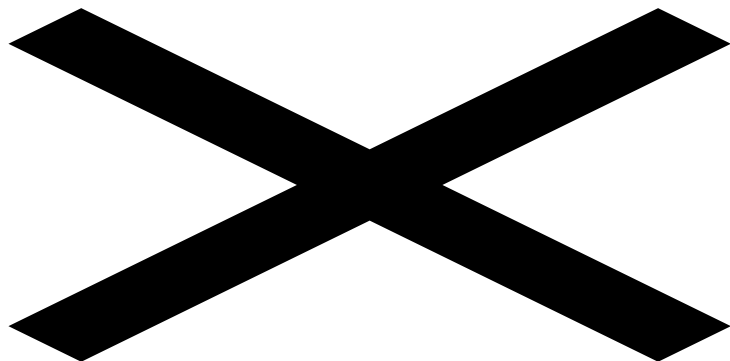

DIN ISTORIA SPORTULUI ROMÂNESC
- „U” CLUJ - ROMANTISMUL STUDENȚESC
ȘI POVESTEA EXILULUI LA SIBIU

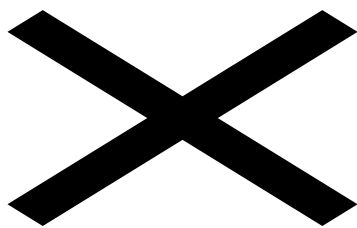
„Slavă ție studenție/Să ne fii mereu un scut/Numai datorită ție/Universitatea s-a născut/Haide U!”. Sunt câteva din versurile imnului uneia dintre cele mai vechi și mai iubite echipe din România, Universitatea Cluj. Sau „U”, cum îi spun suporterii. Un club înființat la câteva luni după făurirea României Mari și a cărui istorie a fost marcată de boemia studențească. Drept dovadă că, deși nu se poate lăuda cu performanțe majore pe plan intern sau internațional (având în palmares o singură Cupă a României, câștigată în 1965), formația clujeană s-a bucurat întotdeauna de iubirea pătimășă a susținătorilor săi. Care, în momentele de criză financiară, n-au ezitat să facă chiar și o chetă pentru a-i recompensa pe jucători.

IULIU HAȚIEGANU, PREȘEDINTE-FONDATOR

„U” Cluj a luat ființă în septembrie 1919, la inițiativa Societății Sportive a Studenților Universitari, în funtea căreia se afla celebrul doctor Iuliu Hațieganu, care, de altfel, a fost și primul președinte al clubului. În urma unor articole apărute în presa clujeană, în care studenții erau îndemnați să se alăture Clubului Sportiv Universitatea, a fost selectat lotul de jucători și au început antrenamentele. Primul meci oficial al lui „U” a avut loc la 16 mai 1920, la Arad, și s-a încheiat cu victoria clujenilor, 3-1 în fața echipei locale Gloria.

În 1923, echipa joacă în finala „Cupei Mara” (0-2 cu Chinezul Timișoara), în toamna aceluși an întreprinde un turneu în Italia. În campionat, „U” Cluj participă de patru ori în turneul final (era sistemul pre-divizionar, în care echipele erau repartizate pe regiuni, iar apoi campioana se desemna după meciuri eliminatorii între câștigătoarele zonale). Începând din 1932, „U” Cluj activează în Divizia A și pierde finala pentru câștigarea campionatului în fața Ripensiei Timișoara. Anul următor, va fi învinsă în finala Cupei României de aceeași Ripensia (scor 0-5). În 1938, „U” retrogradează din primul eșalon și va evolua în Divizia B timp de doi ani.

REFUGIUL ȘI FINALA PENTRU PRIMUL EȘALON

În 1940, clujenii revin în prima divizie, dar încep problemele. În urma Dictatului de la Viena, prin care Ardealul de Nord a intrat în componența Ungariei, conducătorii au decis să mute echipa la Sibiu, pentru a nu juca în campionatul maghiar. Cum evacuarea orașului s-a făcut într-un termen scurt, jucătorii nu și-au luat cu ei nici echipamentul, nici mingile. Au fost ajutați cu echipament de localnici, iar clubul Șoimii Sibiu le-a pus la dispoziție mingile necesare. Inițial, prin grija Protopopului Miron Neagu, o parte din jucători au fost cazați la căminul Seminarului Teologic.

Din cauza numărului mare de refugiați, unii sportivi stăteau și în camere cu câte 12 paturi. Alții s-au cazat la rude sau la prieteni. Hrana constituia o adevărată problemă, astfel că mai mulți fotbaliști au învățat să prindă pește cu mâna în Cibin, pe care îl duceau la cantină și primeau în schimb mâncare gătită. Primul meci oficial disputat de „U” la Sibiu a fost în octombrie 1940, 1-2 cu Sportul Studentesc. În 1941, însă, campionatul de fotbal al României avea să fie întrerupt, după intrarea țării noastre în cel de-al Doilea Război Mondial. Clujenii au continuat să evolueze în „Cupa Basarabia” și în „Campionatul de Război”, competiții neoficiale înființate în acea perioadă de Federația Română de Fotbal. De asemenea, în 1942, au ajuns în finala Cupei României, pe care au pierdut-o, scor 1-7, în fața celor de la Rapid. În perioada bejaniei la Sibiu, „U” a devenit prima echipă din România căreia i s-a dedicat un cântec. Acesta a fost compus de Nelu Brateș, Seva Ivanov, Relu Constantinescu și Mircea Olteanu, reuniți într-o trupă cunoscută sub numele de „Zombby”. Lansarea oficială a imnului clujenilor a avut loc Teatrul Național din Sibiu, într-o sală arhiplină.

În 1945, după terminarea războiului și recuperarea Transilvaniei de Nord de către țara noastră, „studentii” clujeni s-au întors acasă. La sosirea la stadion, magazionerul clubului, Komaroni Sandor (Szonybaci, cum îi spuneau jucătorii), le-a adus jucătorilor echipamentul purtat înaintea plecării în bejanie la Sibiu, pe care îl păstrase în niște lăzi îngropate în pământ și acoperite cu paie! „Luați și jucați. Știam că o să vă întoarceți”, le-a spus Szony-baci fotbaliștilor, conform mărturisirii făcute de istoricul Gheorghe I. Bodea pentru clujeanul.ro. În 1947, Universitatea Cluj a disputat un meci cu concitadina Vasas (CFR de astăzi), în urma căruia câștigătoarea urma să reprezinte orașul în prima divizie. Deși rivalii erau cotați ca mari favoriți, „studentii” au câștigat cu 4-0, iar doctorul Mircea Luca, unul dintre fotbaliștii de legendă ai lui „U”, a avut o evoluție magistrală, chiar dacă a jucat o bună perioadă cu arcada spartă, după un duel cu un adversar.

SINGURUL TROFEU

Singurul trofeu aflat în vitrina clubului „U” Cluj este Cupa României, adjudecată în 1965, după 2-1 în finala cu Dinamo Pitești. În trupa „șepcilor roșii” se aflau atunci fotbaliști ca Remus Câmpeanu, Mircea Neșu sau Mihai Adam. Pe lângă cele două finale de Cupă disputate în 1934 și 1942, clujenii au mai jucat de două ori cu trofeul pe masă, în 1949 (1-2 cu CCA București) și 2015 (0-3 cu Steaua).

Aceasta din urmă reprezintă ultima apariție a lui „U” în „fotbalul mare”, echipa retrogradând în acel sezon și ajungând ulterior la faliment. Din 2016, echipa și-a reluat activitatea în Liga a IV-a, iar în prezent se află în cel de-al treilea eșalon fotbalistic al țării.

„Scopul nostru nu este acela de a crea campioni, ci oameni sănătoși.

Nu record, ci armonie; nu ură, ci camaraderie; nu victorie personală, ci victoria națiunii; nu specula,

**DIN ISTORIA SPORTULUI ROMÂNESC - „U” CLUJ - ROMANTISMUL STUDENȚESC ȘI POVESTEA
EXILULUI LA SIBIU**

ci jertfa”, este mottoul celor de la „U”, exprimat în 1932 de președintele-fondator Iuliu Hațieganu. Echipa clujeană a rămas în istorie nu pentru trofeele câștigate, ci prin spiritul studențesc și pentru cei mai mulți intelectuali pe care i-a dat în fotbalul românesc.

MUGUR BĂILEȘTEANU

**INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ** *Independența
prin Cultură*